

วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal
ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง

* แสงเดือน กิ่งแก้ว, นุสรา ประเสริฐศรี, ไวยพร พรหมวงศ์

ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคม ของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก

* ภาชีนา บุญลาภ, โสภณี ชูนวน

ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพขณะตั้งครรภ์และหลังคลอดของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง

* พรรณทิพา บัวคล้าย, ประทุมมา ฤทธิไธธี, ทยุตา อินทร์แก้ว

ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมในการจำหน่ายจากโรงพยาบาลในผู้เป็นมารดาครั้งแรก

* รุติพร เรือนกุล, ปิยะนุช ชูโต, พรรณพิไล ศรีอาราณ์

ผลของกิจกรรมการรับความรู้สึกละและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย

* พิชญาลินี กองดวง, เตชา ทำดี

ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ของพยาบาลวิชาชีพหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

* ทศนีย์ ภาคภูมิวิจิตรชัย, โสพิศ เรียงไธสง, กฤตพัทธ์ ฝึกฝน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเบียบงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

* แววดาว พิมพ์พันธ์ดี, วสุธร ต้นวัฒนกุล, กุหลาบ รัตนสังธรรม, พัทธนา ใจดี

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตร ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

* รุติมา ทาสวรรณอินทร์, วรัญญา มณีรัตน์, จุฑามาศ เมืองมูล, มณเฑียร มะโนธรรม, วารุณี พันธุ์วงศ์

ผลของโปรแกรมญาติติดตน ในผู้ป่วยกัลามเนื้อหลังตั้ง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

* พงษ์พิพัฒน์ จงเพ็งกลาง, สันติสิทธิ์ เขียวเขิน, ผดุงศิษฐ์ ชำนาญบริรักษ์

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม

* ภารณ์ นิลกรณ์, ประพันธ์ ชันดิธีระกุล

การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model)

สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและชุมชน2

* บุญชัย ภาละกาล, สอาด มุ่งสิน

ผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม

* อวิชัย ยินยาว, จุฬารัตน์ หัวหาญ, วรรณภ พรหมศวร

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม

ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

* สนิหนญา วิทยพิเชษฐกุล, สนิหนญา ไคตรบรรเทา

ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่ตำของนักศึกษาพยาบาล

* นุสรา ประเสริฐศรี, วิไลลักษณ์ ตียาพันธ์, อภิรดี เจริญกุล, วรางคนา บุตรศรี, อัญชลี วิเศษขุนทดศิลป์

Nursing
Public Health
Education

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต๋อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพนิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชีวรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

นางสาว ชนิดาภา อินต๊ะมุด

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอรารวรรณ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ สิทธิสมบัติ

มหาวิทยาลัยเนชั่น

รองศาสตราจารย์ ดร.พรณพิไล ศรีอาภรณ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ชิดมงคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รัตน์

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.นุสรา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร.จุไรรัตน์ หัวหาญ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ดร.ดาราวรรณ รongเมื่อง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.กฤตพัทธ์ ฝักฝน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ปรศนีย์ สมิทธิ์

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร. พิมพิมล วงศ์ไชยา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

	หน้า
● บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง	3
● ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก	14
● ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพขณะตั้งครรภ์และหลังคลอดของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง	28
● ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมใจในการจำหน่ายจากโรงพยาบาลในผู้เป็นมารดาครั้งแรก	40
● ผลของกิจกรรมการรับความรู้สึกและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย	52
● ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์	66
● การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	77
● ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตรตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย	90
● ผลของโปรแกรมฤาษีตัดตนในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหลังตึง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์	100
● ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม	114
● การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model) สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและชุมชน2	123
● ผลการจัดการศึกษาแบบสหวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีม	137
● ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ	148
● ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่มิดำของนักศึกษาพยาบาล	160

ผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจ บทบาทตามสาขาวิชาชีพ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม

ธวัชชัย ยืนยาว จุฬารัตน์ ห้าวหาญ วรรณถ พรหมศวร
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

Received : January 29, 2019

Revised : March 25, 2019

Accepted : March 27, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ (One Group Pretest-Posttest Design) เพื่อศึกษาผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ 3 สถาบันฯ ละ 30 คน เครื่องมือในการศึกษาวิจัยเป็นกรณีศึกษาเรื่องการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุและแบบสอบถามการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีมซึ่งพัฒนามาจากกรอบแนวคิดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพของประเทศไทย ดำเนินกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนการสอนโดยกำหนดกิจกรรมในวันหยุดจำนวน 3 ครั้ง แต่ละกิจกรรมใช้เวลา 3 ชั่วโมง ห่างกันทุก 1 สัปดาห์ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม เครื่องมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยสถิติแอลฟาของครอนบาคได้ค่า .91 และ .92 ตามลำดับ ใช้สถิติ dependent t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อน-หลังการเข้าร่วมกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพและคะแนนความสามารถในการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนเริ่มกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .001$ ซึ่งพบว่าการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพมีประสิทธิผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มาจากต่างสถาบันมีการรับรู้และเข้าใจบทบาทของสาขาวิชาชีพอื่นในการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชนมากขึ้น

คำสำคัญ : การจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ การรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม

Effects of Interprofessional Education on Perception on Interprofessional Roles and Responsibility, and Teamwork

Thawatchai Yuenyow, Chularat Howharn, Woranart Promsuan
Boromarajonani College of Nursing, Surin

Abstract

The aims of this quasi-experimental study with one group pretest-posttest design were to determine the effects of interprofessional educations on perception on interprofessional roles and responsibility, and teamwork. Samples were 90 students whom were purposive selected from second years' students of Boromarajonani College of Nursing, Surin, Rajamangala University of Technology Isan Surin Campus, and Surin Rajabhat University. Research intervention was a case study of fall prevention among elderly. Participants were divided into a group of 15 in which 5 from each institute. Participants have to attend three sessions of program which were held in weekend. Framework for Action on Interprofessional and Collaboration Practice (WHO, 2010) were as a guided for development intervention and questionnaire. Translate and back-translate were conducted and psychoproperties of questionnaire were approved in which cronbach alpha of interprofessional roles and responsibility was .91, and teamwork was .92. Dependent t-test was used to test the difference on means before and after the intervention. Findings were shown means score of interprofessional roles were statistically significant increased at $p < .001$. The means score of teamwork were statistically significant increased at $p < .001$. This intervention was effectiveness in which it allowed students from different institutes to learn and understand other professional roles and responsibility in taking people in the community.

Keywords : Interprofessional education, Perception on interprofessional roles and responsibility, Teamwork

บทนำ

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการพัฒนาตามวิวัฒนาการตั้งแต่ ปี 1900 เริ่มจากการจัดการศึกษาโดยใช้วิทยาศาสตร์ เป็นฐาน (Science-based) ปัญหา เป็นฐาน (Problem-based) และการใช้ระบบเป็นฐาน (Systems-based) ซึ่งมีการพัฒนาเป็นลำดับ และในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีกรอบความคิด เพื่อการเรียนรู้โดยมีเป้าหมายไปที่ผู้เรียนเกิด คุณลักษณะและสามารถใช้ความรู้ในสาระหลักไปบูรณา การกับทักษะ 3 ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต คือ ทักษะ ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหา การสื่อสาร การร่วมงานกับคนอื่น ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิต และอาชีพ ได้แก่ การปรับตัว ทักษะทางสังคม การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม (วิจารณ์ พานิช,2555) จากการ วิเคราะห์สถานการณ์การจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ด้านสุขภาพในศตวรรษที่ 21 มีการเสนอแนวการศึกษา แบบสหสาขาวิชาชีพ (Interprofessional Education: IPE) เป็นการศึกษาที่มีการร่วมมือระหว่างสองวิชาชีพ หรือมากกว่า หรือวิชาชีพอื่น ๆ นอกเหนือวิชาชีพ สุขภาพ โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้มี โอกาสเรียนรู้และทำงานร่วมกัน ผ่านกระบวนการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ประสบการณ์ตรง สร้างวงจรการ เรียนรู้และตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ส่งผล ให้เกิดการสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ในการเรียนรู้ของ บุคลากรสุขภาพ และเป้าหมายสูงสุด คือ เพื่อผลิต บุคลากรสุขภาพเพื่อการทำงานร่วมกันแบบสหวิชาชีพ ในการบริการทางด้านสุขภาพอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (คณะอนุกรรมการการศึกษาแบบสหวิชาชีพ,2559) ดังนั้นการศึกษาแบบสหวิชาชีพยังเป็นวิธีการเรียนที่ ช่วยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการแบ่งปัน ความรู้ทักษะ เสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงานและการวิจัยร่วมกัน ระหว่างสหวิชาชีพ (Barr H.,2009)

จังหวัดสุรินทร์มีสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาสำหรับบุคลากรด้านสุขภาพ ได้แก่

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ศูนย์แพทย์ ศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลสุรินทร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และสถานศึกษาอุดมศึกษา ไม่ได้จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรด้านสุขภาพ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์และมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏสุรินทร์ วิทยาเขตสุรินทร์ ซึ่ง บุคลากรด้านสุขภาพนั้นมีหน้าที่ในการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสุขภาพของบุคคล ชุมชนและสังคมมี สุขภาพดีและยั่งยืน จึงจำเป็นในการจัดการเรียนการ สอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์จริง จึงควรได้ มีการเริ่มนำแนวคิดการจัดการศึกษาแบบสหสาขา วิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษาและใช้กรอบแนวคิดการศึกษา แบบสหสาขาวิชาชีพของประเทศไทย (Conceptual Framework of Thailand 4.0) ซึ่งพัฒนาจาก Framework for Action on Interprofessional Education and Collaborative Practice (WHO,2010) โดยการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพของ บุคลากรทางสุขภาพมุ่งเน้นการเกิดผลลัพธ์ ได้แก่ การ รู้จักบทบาทหน้าที่ และ ความรับผิดชอบ (Roles/Responsibilities) หมายถึง การรับรู้และ เข้าใจในสถานภาพ ตำแหน่ง หน้าที่และพฤติกรรมการ แสดงตามองค์ความรู้ตามวิชาความรู้ที่กำลังศึกษาหรือ สำเร็จการศึกษาตามศาสตร์ของวิชาชีพ และการทำงาน เป็นทีม (Team work) หมายถึง ทักษะและการ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับวิชาชีพอื่น ๆ มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน มีการมอบหมายบทบาทหน้าที่ ตามศาสตร์ของวิชาชีพ (วณิชานันท์,2561)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีการจัดการศึกษา แบบสหสาขาวิชาชีพมุ่งเน้นผลลัพธ์ในการเกิดการรับรู้ และเข้าใจบทบาทของสาขาวิชาชีพและการทำงานเป็น ทีม ส่งผลดีต่อการดูแลสุขภาพประชาชน โดยได้จัด การศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพจากสถาบันการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ 3 แห่ง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ โดยจัดการเรียนการสอนให้ศึกษาและแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษากรณีศึกษา เรื่อง การป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุในชุมชนเมืองจังหวัดสุรินทร์ โดยเน้นผลการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีมร่วมกับสหสาขาวิชาชีพและประเมินผลก่อนและหลังการดำเนินกิจกรรม การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งหวังเพื่อให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสหสาขาวิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษาที่สามารถใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และเกิดผลลัพธ์ต่อผู้เรียนในสาขาการพยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีม

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ (One Group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ 3 สถาบัน ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ 3 สถาบัน ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ โดยมีเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ เป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ 3 สถาบัน ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ โดยนักเรียนในรายวิชาการพยาบาลหรือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ต้องผ่านการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข และ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ต้องผ่านการเรียนใน

รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักการและพื้นฐานทาง
วิศวกรรม

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) คำนวณค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนแบบคู่คิดคู่ปรึกษาจากการศึกษางานวิจัยของฐิตาพร เขียนวงษ์ และมนสรณ์ วิฑูรเมธา (2555) ได้เท่ากับ 1.69 และกำหนด $\alpha = 0.05$, Power = .80 ได้ขนาดตัวอย่างกลุ่มละ 12 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของตัวอย่างจึงเลือกตัวอย่างเพิ่มอีกร้อยละ 10 (3 คน) รวมจำนวนตัวอย่างกลุ่มละ 15 คน

กลุ่มตัวอย่างจากทั้งสามสถาบันด้วยวิธีการเดียวกันคือ แต่ละสถาบันประกาศรับสมัครนักศึกษาผู้สนใจเข้าร่วมโครงการวิจัย หากมีผู้สมัครเกิน จะทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบไม่คืนที่ หากสมัครไม่ได้ตามจำนวนจะทำการประกาศรับสมัครจนได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

ได้จำนวนตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 30 คน นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 30 คน และ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน 30 คน โดยพบว่าร้อยละ 64.4 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง โดยมีอายุระหว่าง 19-28 ปี ($M=20.86$, $SD=1.50$) เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 98.9) และเป็นโสด (ร้อยละ 97.8) เกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 65.6) กลุ่มตัวอย่างทุกคนไม่มีประสบการณ์การเรียนแบบสหสาขาวิชาซีมาก่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการศึกษาวิจัยและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากคู่มือการจัดการศึกษาแบบสหสาขาซีพีทีพัฒนาโดยวณิชชา ชื่นกองแก้ว (2561) ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ส่วน ดังนี้

1.เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ การจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาซีพีทีโดยใช้กรณีศึกษาเรื่อง การป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ ดำเนินกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนการสอนโดยกำหนดกิจกรรมในวันหยุด(วันเสาร์) โดยแต่ละกิจกรรมใช้เวลาครั้งละ 3 ชั่วโมง ห่างกันทุก 1 สัปดาห์ คู่มือการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาซีพีทีโดยใช้กรณีศึกษาเรื่อง การป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ และใบงานกรณีศึกษา โดยมีรายละเอียดของการจัดกิจกรรมประกอบไปด้วย

กิจกรรมสัปดาห์ที่ 1 การเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมครบเครื่องเรื่อง IPE โดยมอบคู่มือการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาซีพีทีโดยใช้กรณีศึกษาเรื่อง การป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ และกิจกรรมยายวันดีมีแมว 3 ตัว เป็น การศึกษากรณีศึกษาในชุมชนที่มีปัญหาสุขภาพและมีความเสี่ยงในการพลัดตกหกล้มโดยใช้คู่มือการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุในชุมชน

กิจกรรมสัปดาห์ที่ 2 การรวบรวมและวิเคราะห์จากสถานการณ์จริง กิจกรรมในครั้งนี้ประกอบไปด้วยการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ชี้แจงและอธิบายการทำกิจกรรมในชุมชน แบ่งกลุ่มตามกลุ่มในกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน โดยมีสมาชิกกลุ่มประกอบด้วย นักศึกษาพยาบาล จำนวน 5 คน นักศึกษาสาธารณสุข 5 คนและนักศึกษาวิศวกรรม 5 คน เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันแต่ละกลุ่มจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม 3 คน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล 2 คน อาจารย์จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2 คน และอาจารย์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมนังคศิลา มหาวิทยาลัยสุรนทร์ 2 คน มอบหมายให้
ผู้เรียนศึกษาศาสนาการณัจริงในชุมชน กลุ่มละ 1
กรณีศึกษา โดยร่วมกันประเมินภาวะสุขภาพของ
ผู้สูงอายุโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลสุขภาพของผู้สูงอายุ
ของสำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวง
สาธารณสุข ประเมินความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม
ในผู้สูงอายุโดยใช้แบบประเมินออนไลน์จำนวน 6 ข้อ
ร่วมกับการวางแผนการแก้ไขปัญหาสุขภาพและการใช้
นวัตกรรมในการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ
ตามบทบาทของวิชาชีพ ร่วมกันสรุปจากการศึกษา
สถานการณ์จริงในชุมชนตามประเด็นประเมินภาวะ
สุขภาพของผู้สูงอายุ ประเมินความเสี่ยงในการพลัดตก
หกล้ม การวางแผนการแก้ไขปัญหาสุขภาพและการใช้
นวัตกรรมในการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ
ตามบทบาทของวิชาชีพ อาจารย์ประจำกลุ่มให้

ข้อเสนอแนะในการวางแผนการแก้ไขปัญหาสุขภาพ
และการใช้นวัตกรรมในการป้องกันการพลัดตกหกล้ม
ในผู้สูงอายุตามบทบาทของวิชาชีพ แต่ละกลุ่มนำ
ข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและดำเนินการผลิตนวัตกรรม
กิจกรรมสัปดาห์ที่ 3 การ
แก้ไขปัญหาสุขภาพและการป้องกันการพลัดตกหกล้ม
ในผู้สูงอายุ กิจกรรมแก้ไขปัญหาลดการพลัดตกหกล้ม
ดำเนินการแก้ไขปัญหาสุขภาพและใช้นวัตกรรมในการ
ป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุในชุมชน ร่วมกัน
สรุปผลการแก้ไขปัญหาสุขภาพและการใช้นวัตกรรมใน
การป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุตามบทบาท
ของวิชาชีพ ส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอสรุปผลการ
แก้ไขปัญหาสุขภาพและการใช้นวัตกรรมในการป้องกัน
การพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5
ท่าน และอาจารย์ประจำกลุ่มให้ข้อเสนอแนะ

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
ประกอบด้วย

1.แบบสอบถามข้อมูล
ส่วนบุคคล เป็นแบบเลือกตอบ ประกอบไปด้วยคำถาม
เรื่องเพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส และ เกรดเฉลี่ย
สะสม

2.แบบสอบถามการรับรู้
และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ เป็นแบบสอบถาม
ชนิดเลือกตอบแบบ Likert scale จำนวน 9 ข้อ ในแต่
ละข้อสามารถเลือกตอบได้ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

3.แบบสอบถาม
ความสามารถในการทำงานเป็นทีม เป็นแบบสอบถาม
ชนิดเลือกตอบแบบ Likert scale จำนวน 11 ข้อ ใน
แต่ละข้อสามารถเลือกตอบได้ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย การ
วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและ
แบบสอบถามการวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน
ตรวจสอบความตรงของเชิงเนื้อหา โดยตรวจสอบความ
เหมาะสมของเนื้อหาและการใช้ภาษาของเครื่องมือ
หลังจากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ใน
การเก็บข้อมูลในกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่ม
ตัวอย่างและนำมาหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
(Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ
ครอนบาค ซึ่งแบบสอบถามการรับรู้และเข้าใจบทบาท
ตามสาขาวิชาชีพ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา
เท่ากับ .91 ส่วนแบบสอบถามความสามารถในการ
ทำงานเป็นทีมได้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา
เท่ากับ .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเตรียมการ ภายหลังจากได้รับการ
รับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ของ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ (เลขที่ P-EC-
02-01-61) ผู้วิจัยประสานงานและนำหนังสือการ
ดำเนินโครงการวิจัยถึงสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจาก
3 สถาบัน และประสานงานและนำหนังสือการดำเนิน
โครงการวิจัยถึงชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์เพื่อ
การศึกษากรณีศึกษาผู้สูงอายุ หลังจากนั้นทำการ

คัดเลือกอาจารย์ประจำกลุ่มจำนวน 12 คน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล 6 คน อาจารย์จาก คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 3 คน และอาจารย์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต สุรินทร์ จำนวน 3 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของ อาจารย์ประจำกลุ่มต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในการทำวิจัย หรือมีประสบการณ์การทำวิจัย เป็นผู้ที่มีความรู้ความ เข้าใจเรื่อง การศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ และเป็นผู้มี ประสบการณ์การสอนในภาคปฏิบัติ อบรมอาจารย์ ประจำกลุ่ม เพื่อให้มีความเข้าใจการใช้เครื่องมือเก็บ รวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในแนวทาง เดียวกัน โดยจัดอบรม 1 วัน เนื้อหาโดยสรุปครอบคลุม ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์การวิจัย นิยามตัวแปร การ อธิบายเครื่องมือแบบสอบถามเป็นรายข้อ พร้อมมอบ คู่มือชี้แจงรายละเอียด และเบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย

ระยะดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการ จัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษา เรื่อง การป้องกันการผลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ รวม ระยะเวลาทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ ทำการคัดเลือกกลุ่ม ตัวอย่าง เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบแล้ว ทำการนัดหมาย วันและเวลาในการดำเนินกิจกรรมที่ 1 ในวันที่นัดหมาย ผู้วิจัยแนะนำตนเองและผู้ช่วยวิจัย บอกวัตถุประสงค์ ของการศึกษาวิจัย ระยะเวลาและขั้นตอนในการดำเนิน กิจกรรมและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่ง กิจกรรมที่ 1 ประกอบด้วย 3 กิจกรรมย่อย ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมครบเครื่องเรื่อง IPE กิจกรรมยายวันดีมีแมว 3 ตัว หลังจากนั้นนัดหมาย การดำเนินกิจกรรมที่ 2 คือ กิจกรรมห้องเรียนใหญ่ใน ชุมชน และกิจกรรมที่ 3 คือ กิจกรรมแก้ไขปัญหาลูก บิดาผลัดตกหกล้ม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อน เริ่มกิจกรรมที่ 1 และ เก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้ง ภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมที่ 3 ในการดำเนินกิจกรรมได้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน โดยใน แต่ละกลุ่มจะมีกลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 3 สถาบัน ๆ ละ 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม

คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดระดับความมีนัยสำคัญ ทางสถิติ (Level of Significance) ที่ระดับ $p < .05$ และกำหนดการทดสอบสมมติฐานไว้แบบทางเดียว (one way testing) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

2.วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้และเข้าใจ บทบาทตามสาขาวิชาชีพในการจัดการเรียนการสอน แบบสหสาขาวิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษาและ ความสามารถในการทำงานเป็นทีมร่วมกับสาขา วิชาชีพโดยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

3.การเปรียบเทียบการรับรู้และเข้าใจ บทบาทตามสาขาวิชาชีพ และเปรียบเทียบ ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของสหสาขาวิชาชีพ ก่อนและหลังการศึกษาก่อนและหลังการศึกษาแบบ สหสาขาวิชาชีพ ใช้สถิติสถิติทดสอบที (Paired t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนการรับรู้ และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเมื่อเสร็จสิ้น กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ ($M=42.71$, $SD=2.26$) สูงกว่าก่อนเริ่มกิจกรรม ($M=36.67$, $SD=4.77$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(89)=13.21$, $p<.001$ เมื่อ เปรียบเทียบนักศึกษาแต่ละสถาบันพบว่า คะแนนเฉลี่ย การรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพของ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตเพิ่มขึ้น มากที่สุดหลังจากดำเนินกิจกรรม (+8.37) ($M=41.90$, $SD=2.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=7.62$, $p<.001$ รองลงมา คือนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีคะแนน

เฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น(+7.50) ($M=44.07$, $SD=1.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=8.27$, $p<.001$ และน้อยที่สุด คือ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น(+7.34) ($M=42.17$, $SD=1.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=7.06$, $p<.001$ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ

การรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ	n	M	SD	t	p
คะแนนเฉลี่ยรวม					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	90	35.64	4.77	13.21	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	90	42.71	2.65		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	36.57	4.38	8.27	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	44.07	1.92		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	33.53	4.24	7.62	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	41.90	2.44		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	34.83	5.57	7.02	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	42.17	1.78		

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสามารถในการทำงานเป็นทีมเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ ($M=52.81$, $SD=2.35$) สูงกว่าก่อนเริ่มกิจกรรม ($M=43.44$, $SD=5.84$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(89)=13.21$, $p<.001$ เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาแต่ละสถาบันพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นเท่ากันหลังจากดำเนินกิจกรรม (+9.60) ($M=52.57$, $SD=2.08$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=9.21$, $p<.001$ และ ($M=52.40$, $SD=2.13$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=6.67$, $p<.001$ ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น (+8.90) ($M=53.47$, $SD=2.72$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=8.30$, $p<.001$ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ

ความสามารถในการทำงานเป็นทีม	n	M	SD	t	p
คะแนนเฉลี่ยรวม					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	90	43.44	5.84	13.67	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	90	52.81	2.35		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	44.57	5.07	8.30	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	53.47	2.72		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	42.97	5.15	9.21	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	52.57	2.08		
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์					
ก่อนเริ่มกิจกรรม	30	42.80	7.11	6.67	.000
หลังดำเนินกิจกรรม	30	52.40	2.13		

อภิปรายผล

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ ด้านการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ (M=42.71, SD=2.25) สูงกว่าก่อนเริ่มกิจกรรม (M=36.67, SD=4.77) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $t(89)=13.21, p<.001$ ซึ่งเห็นว่าการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพของนักศึกษาทั้ง 3 สถาบันมีคะแนนสูงขึ้น กล่าวได้ว่าเมื่อนักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมหรือเรียนรู้ศึกษาปัญหาและวางแผนแก้ไขปัญหาพร้อม จะสามารถแสดงบทบาทตามวิชาชีพหรือความเชี่ยวชาญได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของสุณี เศรษฐเสถียร (2558) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพควรเริ่มต้นทำภายหลังจากที่แต่ละสาขาวิชาศึกษามีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์เฉพาะของสาขาตนเองพอสมควรแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับที่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งนักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของตนจากการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 มาแล้ว

เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาแต่ละสถาบัน พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขา

วิชาชีพของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นมากที่สุดหลังจากดำเนินกิจกรรม (+8.37) (M=41.90, SD=2.44) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=7.62, p<.001$ รองลงมาคือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น (+7.50) (M=44.07, SD=1.92) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=8.27, p<.001$ และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น (+7.34) (M=42.17, SD=1.78) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=7.06, p<.001$ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตได้มีประสบการณ์การฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จริงมาก่อน ส่วนนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตไม่มีการฝึกประสบการณ์จากแหล่งฝึกต่าง ๆ จึงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพน้อยกว่านักศึกษาหลักสูตรอื่น ส่วนนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพก่อนและหลังสูง

เนื่องจาก ทัศนศึกษาและรูปกิจกรรมมีความสอดคล้องกับบทบาทของวิชาชีพมากกว่าจึงทำให้มีระดับคะแนนสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรอื่น

ด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีมเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิชาชีพ (M=52.81, SD=2.35) สูงกว่าก่อนเริ่มกิจกรรม (M=43.44, SD=5.84) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $t(89)=13.21, p<.001$ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมที่ประกอบไปด้วยการเตรียมความพร้อม โดยมีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในครั้งที่ 1 ทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ร่วมกับการให้นักศึกษาได้ศึกษาศถานการณ์จำลองก่อนลงมือปฏิบัติภารกิจจริงทำให้นักศึกษาสามารถทำงานเป็นทีมได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิตาพร เขียนวงษ์, มนสภรณ์ วิฑูรเมธา (2555) ที่ศึกษาในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลเพื่อศึกษาผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบคู่คิดคู่ปรึกษาต่อการทำงานเป็นทีม การรับรู้ความสามารถของตนเอง และทักษะการตัดสินใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และสอดคล้องกับการศึกษาของเปรมฤดี ศรีวิชัย, 2557 ซึ่งพบว่า การทำงานเป็นทีมมีคะแนนเฉลี่ย 3.90 จัดอยู่ในระดับสูง มีคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 และหลังเข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ย 4.29 จัดอยู่ในระดับสูง คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 0.39 และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 โดยศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ซึ่งกล่าวได้ว่า การใช้กิจกรรมหรือโปรแกรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ วิเคราะห์ และวางแผนการแก้ไขปัญหาพร้อมกันจะทำให้เกิดคุณลักษณะด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีมเพิ่มมากขึ้นและยังสะท้อนให้เห็นความร่วมมือและความสามัคคีกันในทีมสุขภาพ

เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาแต่ละสถาบันพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขบัณฑิตและนักศึกษา

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นเท่ากัน หลังจากดำเนินกิจกรรม (+9.60) (M=52.57, SD=2.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=9.21, p<.001$ และ (M=52.40, SD=2.13) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=6.67, p<.001$ ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น(+8.90) (M=53.47.07, SD=2.72) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติทดสอบ $t(29)=8.30, p<.001$ เนื่องจากรูปแบบการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพไม่เคยจัดขึ้นมาก่อนจึงทำให้เกิดการเรียนรู้และเกิดผลลัพธ์ด้านคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการทำงานเป็นทีมเพิ่มขึ้น ส่วนนักศึกษหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังสูง เนื่องจาก ทัศนศึกษาและรูปกิจกรรมมีความสอดคล้องกับบทบาทของวิชาชีพมากกว่าจึงทำให้มีระดับคะแนนสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรอื่นเช่นเดียวกันกับค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ถึงแม้ว่าผลจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพในการศึกษานี้จะมีประสิทธิผลในการเพิ่มการรับรู้และเข้าใจบทบาทสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีมแต่การออกแบบการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพครั้งนี้ดำเนินกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนการสอนโดยกำหนดกิจกรรมในวันหยุดโดยแต่ละกิจกรรมใช้เวลา 3 ชั่วโมง ห่างกันทุก 1 สัปดาห์พบว่าทำให้นักศึกษามีเวลาจำกัดในการออกแบบกิจกรรมเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม ดังนั้นควรเพิ่มระยะเวลาโดยเฉพาะในระหว่างกิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 และอาจเพิ่มสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาอื่นเข้ามาในการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ และการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษา ผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพโดยให้กลุ่ม

ตัวอย่างประเมินตนเอง ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรเพิ่มการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพ และเพิ่มการสังเกต

พฤติกรรมเพื่อให้สามารถประเมินประสิทธิผลได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. กรมควบคุมโรค. สำนักโรคไม่ติดต่อ.(2561).*การลดตกหล่นในผู้สูงอายุป้องกันด้วยการประเมินและจัดการความเสี่ยง: แบบประเมินความเสี่ยงต่อการลดตกหล่นในผู้สูงอายุ*. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2561, จาก <http://www.thaincd.com/document/file/download/leaflet/แผ่นพับการลดตกหล่น.pdf>.
- กระทรวงสาธารณสุข. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2557). *สถิติสาธารณสุข พ.ศ.2557*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ฐิตาพร เขียนวงษ์, มนสรณ์ วิฑูรเมธา. (2555). ผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบคู่คิดคู่ปรึกษาต่อการทำงานเป็นทีม การรับรู้ความสามารถของตนเองและทักษะการตัดสินใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. *วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(3), 118-129.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *วิธีการที่ถูกต้องและทันสมัยในการกำหนดขนาดตัวอย่าง*. เอกสารประกอบการบรรยายในโครงการ Research Zone จัดโดยศูนย์การเรียนรู้ทางการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) วันที่ 26 มกราคม 2555. (หน้า 12-20).
- มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2558). *สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2557*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เปรมฤดี ศรีวิชัย. (2557). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา. *วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช*, 27(1), 64-77.
- วณิษา ชื่นกองแก้ว. (2561). *คู่มือการจัดการศึกษาแบบสหวิชาชีพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สุณี เศรษฐเสถียร. (2558). รูปแบบการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ ณ กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลอุดรธานี. *เวชศาสตร์ฟื้นฟูสาร*, 25(2), 65-70.
- Barr H. (2009). An anatomy of continuing interprofessional education. *Journal of Continuing Education in Health Professions*, 29,147-150.
- World Health Organization. (2010). Health Professions Networks Nursing & Midwifery Human Resources for Health. *Framework for Action on Interprofessional Education & Collaborative Practice*. Switzerland: World Health Organization.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2562

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีคุณภาพ ดังนี้

วารสารจะดำเนินการในลักษณะ E-journal ไม่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ในลักษณะ Double blinded ที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัย และบทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ อัตราค่าธรรมเนียม 4,000 บาท/ 1 บทความ โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี (งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3 บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)

3.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5 บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6 วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7 ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8 ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลใต้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9 อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุนด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10 ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องมาจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

3.12. เอกสารอ้างอิง

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article) มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่น่าสนใจ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าสนใจจะต้องกระชับตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่างๆมาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำยบทความสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (The Publication Manual of the American Psychological Association, 6th edition, published by the American Psychological Association, 2011) มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวไทยให้ลงทั้งชื่อและนามสกุลตามลำดับ

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ทั้งนี้รวมถึงผู้แต่งชาวไทยที่เขียนหนังสือเป็น

ภาษาอังกฤษจะลงรายการผู้แต่ง โดยใช้นามสกุลขึ้นต้น เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติ สำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S.

(2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี.

(2545). ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นฐานกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษา จากแหล่งเรียนรู้ป่าปูตา. ใน ฉลาด จันทร์สมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม:สารคาม-การพิมพ์-สารคามเปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. ในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในบทความ ขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและ

ทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

8. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ AngsanaNew ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpj> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้พิมพ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

วารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

ข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

ผู้พิมพ์หรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล
การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114
โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 06-1289-5926
E-mail : journal@bcnpj.ac.th

